

“Tres són els pilars fàctics sobre els quals descansen la política del PP de les comarques castellonenques; tres persones distintes i un sol cap que mou a la seua lliure designació els destins provincials. l’educació està en mans d’un personatge, Francisco Baila, nat a Vinaròs d’on ha tret la majoria dels seus incondicionals col·laboradors, per a ocupar llocs de control, sobretot la inspecció educativa; Baila està caracteritzat, perquè no més sap d’organització escolar allò que estudià al llarg de la seua carrera, i que, segons podem comprovar en el dia a dia és ben poc; basa les actuacions en la seua pròpia [prepotència](#) menyspreant a tot aquell que es posa per davant. La seua actitud res dialogant l’ha portat en molts moments a dir-les de ben grosses.

En un triumvirat fàctic no podia faltar l’església, incompreensible en una societat suposadament laica, però real. El lloc l’ocupa Juan Antonio Reig, que representa tot allò que vol dir involució i no progrés en l’estament eclesiàstic. Natural de Cocentaina, fou nomenat, pel seu propi tarannà en contra de la nostra llengua, membre del CVC. Amb força reformà la seua diòcesi, eliminant del seu voltant aquells que no eren políticament correctes. Prompte es va fer famós per les seues [postures retrògrades](#), contrari a la llei de parelles de fet, donant-li una nova visió colombaire a l’homosexualitat o intentant eliminar obres de les esglésies, fins i tot atacà aquells que eren contraris al PHN i reclamà al professorat de Religió un jurament de fidelitat als Evangelis, al Papa i com no, al bisbat. Són seues les paraules: “l’afecta a les persones, tanmateix, no han de dur-nos a confondre els conceptes”.

I per sobre de tot, el suprem, Carlos Fabra, descendent del [cacic](#)conservador més important de les comarques valencianes septentrionals, i com ell, president de la Diputació de Castelló: “El pantorrilles”. Fabra, “Carlitos”, com li diuen en la intimitat, és un home sobre el qual s’ha dipositat un gran poder, no n’hi ha res que no puga aconseguir, passant per sobre de qui siga i del què siga. Fidel seguidor de les actuacions familiars, o li fas costat o estàs en contra d’ell, i aleshores et converteixes en un proscrit i automàticament tens totes les portes tancades. s’ha convertit en el destructor patrimonial històric i artístic per excel·lència amb finalitats benèfiques, casualment els beneficiaris sempre són els mateixos.” [[Font](#)]